

HENRIK NEUBAUER

SAMSONOV PRIZOR ŠKOFJELOŠKEGA PASIJONA 2009

Malo pred Božičem leta 2008 me je poklical režiser Borut Gartner, s katerim sva imela prisrčen prijateljski in spoštljiv odnos, saj sva obiskovala vse predstave, ki jih je kdo od naju pripravil. Kmalu sva se srečala in takrat mi je predlagal, da bi jaz prevzel sedmi prizor Pasijona, v katerem Samson obračuna s Filistejci. Seveda sem z veseljem pristal in si doma takoj osvežil znanje iz Svetega pisma.

Kmalu smo se sestali na prvi vaji v dvorani župnišča v Stari Loki. Gospa Hiacinta Klemenčič, ki je bila zadolžena za ta prizor, je pripeljala dvajset možakarjev in fantov iz Prosvetnega društva Sotočje, katerega predsednica je. Prišel je tudi profesor Jaka Strajnar s skupino bobnarjev, ki naj bi spremljali ta prizor s svojo prisotnostjo in bobnanjem.

Med igralci je bil Pavle Habjan izbran za Samsona, preostali pa so bili filistejski vojaki.

Vojakom sem razdelil dolge palice, ki so pri vajah nadomeščale sulice in najprej smo začeli vaditi korakanje v dvostopih. Pred njimi so korakali bobnarji in z ritmom skrbeli za enotnost. Na vzvišenem mostu so se bobnarji ustavili, vojaki pa so se razporedili v kolono po eden in se spodaj spet zbrali po dva in dva. Kar nekaj vaj je bilo potrebnih, da so ta del strumno kot eden izvedli.

Drugi del je bil boj s Samsonom. Ob njegovem prihodu so se obrnili proti njemu z grozečimi sulicami, Samson pa je dvojici iztrgal sulici in polovico preostalih zavrtel okrog sebe, da so padli po tleh. Nato se je druga polovica morala dvakrat skloniti pod njegovima sulicama, nakar je izza pasu potegnil oslovo čeljust in z njo pobil na tla po dva in dva. Na režiserjev predlog sem nato določil še enega od vojakov, ki se je pognal na Samsona. Samson se ga je hitro otresel in z oslovo čeljustjo umiril. Zdaj so bili vsi premagani, zmagoslavno se je ozrl okrog sebe in mirno odšel naprej.

Poraženci so se v strahu pobirali s tal in odšepali s prizorišča. Ves ta prizor je profesor Strajnar genialno ozvočil s svojimi bobnarji, ki so dali dogajanju dramatično zvočno podobo. Kot zadnji so tudi bobnarji zapustili prizorišče. To je bila na kratko moja zasnova tega prizora, vesel sem bil, da je bila režiserju všeč in da sem opravičil njegovo zaupanje. Ker smo začeli že pred Božičem 2008, je bilo tudi dovolj časa, da smo lahko vse gibanje izpilili do potankosti.

Proti koncu se je tudi kostumografka celotnega Pasijona gospa Nada Slatnar seznanila z našim prizorom in pripravila izjemno ustrezne kostume z vsemi podrobnostmi.

Z vsemi sodelujočimi smo imeli lep prijateljski odnos, ki se je stopnjeval vse do prve izvedbe marca 2009. Skupaj z njimi smo bili zelo zadovoljni tudi z odzivi občinstva, posebej še ob pohvalah gledaliških strokovnjakov, ki so si ogledali prireditve. Režiser Borut Gartner, ki je bil duša in srce Škofjeloškega pasijona 2009, je bil nad takim sprejemom tudi navdušen, čeprav je bil Samsonov prizor le delček njegovega siceršnjega ogromnega režijskega in organizacijskega dela s stotnijami nastopajočih.

Naj omenim še to, da smo se že ob začetku vsi sodelujoči strinjali, da delamo prostovoljno brez honorarja in da bo dobiček namenjen misijonskemu delu Pedra Opeke, kar se je tudi zgodilo.

Ponovno sem sodeloval pri Škofjeloškem pasijonu šest let pozneje, leta 2015. Tokrat je bilo delo s Hiacintinimi in Strajnarjevimi varovanci enako prijetno, o sodelovanju z vodstvom lanskega Škofjeloškega pasijona pa bi se dalo napisati novo zgodbo. A glavno je, vendarle, da je bil tudi tokrat naš prizor brezhibno izpeljan in enako dobro sprejet s strani občinstva.

Samsonov boj s Filistejci iz uprizoritve Škofjeloškega pasijona 2015. Fototeka: Henrik Neubauer